

ligen, fra Begyndelsen af Aaret 1851 at regne, svares i Indkomsskat Lo af Hundrede.

§ 2.

Skattepligtig er saaledes:

- a. Den Indtægt, det være sig i Penge, i Producter til eget og Familjes Forbrug og Underhold eller i Emolumenter — deri indbefattet den Værdi, som de beboede eller afbenyttede Huusleiligheder maae anslaaes til før Cieren eller Besidderen — der haves af Agerdyrkning, Industri, Handel eller hvilken som helst anden Næring, alt dog efter Fradrag af hvad Driftsomkostningerne, derunder indbefattet Folkeløn samt de ordentligviis foresaldende Reparationer, have udgjort.
- b. Den Indtægt, der paa samme Maade haves ved Vortforpagtning, Vortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods, samt af Overdragelse af Næringsberettigelse, ligeledes efter Fradrag af de under Ltr. a nævnte Omkostninger, forsaavidt de her komme til Anvendelse.
- c. Den Embedsindtægt, der haves ved Gage, Sportler, Naturalier eller Emolumenter, efter Fradrag af de Udgifter, som Embedets Beskrivelse har medført, saa og af de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet.
- d. Den Indtægt, der haves ved Apanage, Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver og paa anden lignende Maade.
- e. Den Indtægt, der haves som Løn eller Honorar for videnskabelig og kunstnerisk Virksomhed, og for Tjeneste og Bistandsydelse af hvilken som helst Art.
- f. Den Rente eller det Udbytte, der haves af alle Slags Obligationer, Actier og andre indenlandske eller udenlandske Pengeeffecter, saa og af Capitaler, som ere ublaante her i Landet eller i Udlandet mod eller uden Pant, med eller uden Forsikring.

Fra den samlede Indtægt drages det Beløb, som i det paagjældende Aar er udredet i Skatter og Communalafgifter samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, forsaavidt saadan Udgift ei allerede er bragt til Afregning

ved Dpgivelsen af de under a til f anførte specielle Indtægtsarter.

Særegne Formuestab i de paagjældende Aar kunne fradrages, ligesom ogsaa den tilfældige Formuesforøgelse skal medregnes til Aarets Indtægt, dog undtaget Erhverveller ved Arv, med hvis Beskatning det forbliver ved den hidtil gjældende Lovgivning.

De nærmere Forfrifter, som ville være at følge ved Indtægtens Beregning, gives i en Skattecommissionsberetning og Overfattecommissionsberetning meddeelt Anvisning.

§ 3.

Naar den Skattepligtige holder fuldstændig Bog over al sin Indtægt og Udgift, kan Gennemsnittet af de tre sidste Calenderaar lægges til Grund ved Dpgivelsen af den skattepligtige Indtægt, hvilken Beregningsmaade i saa Fald senere stedsse bliver at følge.

Holder den Skattepligtige ei saadan Bogføring, eller ei ønsker at benytte denne Dpgivelsesmaade, skal han angive, hvad han antager at have havt i Indtægt i det sidste Calenderaar.

I begge Tilfælde lægges det saaledes udfundne Indtægtsbeløb til Grund for Indkomsskattens Beregning for det følgende Aar.

§ 4.

Enhver, der har Indtægt, er, uden Hensyn til Stand, Alder, eller Køn, og uden Hensyn til, om det er en fysisk eller juridisk Person, undergivet Skatten. Fritagne ere kun:

- a. Kongen og Statskassen.
- b. Fremmede her accrediterede Diplomater.
- c. Andre Fremmede, som ikke have havt Dphold her i Landet i eet Aar, og som hverken besidde Grundeierdom, udøve Erhvervsvirksomhed her i Landet eller drage faste Indtægter her fra Landet. (S. 6.)
- d. Alle, hvis skattepligtige Indtægt ikke opløber til 200 Rbd.

Enhver, der har 200 Rbd. og derover indtil 600 Rbd., og som altsaa skal svare Skat af denne sin Indtægt, tør dog fradrage 1 Rbd. af Skattebeløbet for hvert uconfirmeret Barn, han forsørger

§ 5.

Offentlige Stiftelser svare kun Indkomsskat af hvad de beholde tilovers af deres hele Indtægt, efterat de have udredet de til Dpfylde-